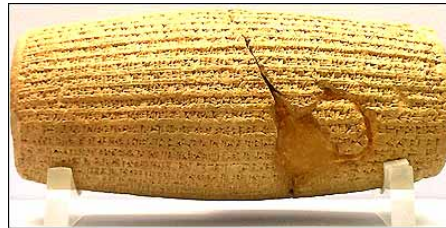

بزرگداشت کورش بزرگ
به پاس معجزه ی انسان مدارانه اش

بیانیه کمیته ی بین المللی نجات پاسارگاد به مناسبت ۲۹ اکتبر، روز کورش بزرگ

۲۲ اکتبر - ۲ نوامبر (۶ تا ۱۲ آبان)

اکتبر ۲۰۰۸

کمیته ی بین المللی نجات پاسارگاد امسال نیز، همچون سال های گذشته، همگان را برای بزرگداشت کورش بزرگ، مبتکر حقوق بشر، در روز ۲۹ اکتبر، فرا می خواند.

این روز از آنجا برای ما اهمیت دارد که کورش بزرگ، در آن، اولین سخنان خود را درباره ی آزادی مذاهب، آزادی محل زندگی، الغای برده داری، و برقراری صلح و آشتی بیان داشته است، سخنانی که در نوروز همان سال بر استوانه ای گلین نشست، و از گذرگاه هزاره ها و قرون گذشت تا اکنون، به عنوان اثری نادر و قابل تحسین زینت بخش موزه ی بریتانیا شود و چنان فرازی از تاریخ تمدن بشری را نمایان سازد که سازمان ملل متحد نیز یک نسخه از آن را، همچنان به عنوان «اولین منشور حقوق بشر جهانی»، در میان دو در ورودی تالارهایی به تماشا بگذارد که در آنها سیاست مداران جهان به شور و گفتگو درباره ی اوضاع صلح و جنگ جهانی می پردازند. و این محل از آن رو انتخاب شده تا نمایندگانی که وارد تالارها می شوند همواره به یاد آورند که در بیش از دو هزار و پانصد سال قبل، در دورانی که جهان در هراس جنگ و خشونت و بردگی و بیگاری و تبعیض های مذهبی می سوخت، رهبر سیاسی یکی از سرزمین های آزاد و مقتدر جهان سخن از آزادی و آشتی بین ملت ها و نژادها و مذاهب گفته و، در واقع، بازگوینده ی فرهنگ درخشان و خردگرایی بوده است که مردمان سرزمین اش به آن باور داشته و او را در گهواره ای چنین شکوهمند و انسانی پروریده اند.

و جای بسیار دریغ است که اکنون، در آغاز قرن بیست و یکم، بر سرزمین مان سیاست مدارانی بی خبر حکم می رانند که نه تنها هنگامی که پای در سازمان ملل می گذارند سری به این نشانه ی با ارزش ایرانی - بشری نمی زنند، بلکه به راحتی فرمان به آب بستن شهر و زادگاه گوینده آن را صادر می کنند و به عمد و آگاهانه در تخریب آرامگاه او می کوشند.

اما در جاودانگی انسانی و بزرگی خردمندانه ی کورش همین بس که - با همه ی بی توجهی ها و ستیزه جویی هایی که حکومت ایران و وابستگانش در راستای پنهان داشتن و محو ارزش های او به عنوان یک رهبر سیاسی و، مهم تر از آن، به عنوان یک رهبر فرهنگی به کار می برند، و با همه ی بی اعتنایی هایی که در مورد شناساندن منشور او به جوانان ایران می شود - اکنون، پس از دو هزار و پانصد و چهل و هفت سال، گفته های او، چه به عنوان گفته های بشردوستانه یک انسان والا، و چه به عنوان رهنمودهای رهبری هدایت گر به سوی تمدنی انسان مدار، همچنان در جهان امروز مطرح و شنودنی است. و آرامگاه او، که آگاهانه در دست تخریب روز افزون حکومت است، بی فرش و چلچراغ و تبلیغات و هزینه کردن های سرسام آور، به هر مناسبتی محل دیدار هزاران هزار انسانی است که او را به پاس معجزه ی انسان مدارانه اش - که همانا انشای نخستین منشور حقوق بشر باشد - ستایش می کنند و گرامی می دارند.

ما می دانیم که در دوران نبود دولتی دلسوز، و باورمند به ارزش های فرهنگی و انسانی، وظیفه ی هر ایرانی با فرهنگی است که به عنوان نگاهبان این ارزش ها و تحویل دهنده ی آن به آیندگان خود، در زنده نگاهداشتن و بزرگ داشتن آن ها بکوشد.

کمیته نجات پاسارگاد به خود می بالد که امسال نیز، همچون سال های گذشته، به کمک اعضا، هواداران و فرهنگدوستان و باورمندان به حقوق بشر، در برگزاری این روز بزرگ در سراسر جهان، شرکتی فعال خواهد داشت.

شما نیز در بزرگداشت این روز همراه و یاری دهنده ما باشید.

با مهر و احترام
شکوه میرزادگی
کمیته بین المللی نجات پاسارگاد

درفش کاویانی

<http://derafsh-kavivani.com/parsi/>